

INNHold

Forord av redaktørene	8
-----------------------	---

SPØRSMÅL OM RELEVANS

1	Er Bibelen gode nyheter? <i>Karl-Johan Kjøde</i>	16
2	Hvorfor er Bibelen så viktig? <i>Sofie Braut</i>	23
3	Kan ikke alle bare tolke Bibelen slik de vil? <i>Ingvild Hellenes og Knut Kåre Kirkholm</i>	29
4	Hvordan kan en 2000 år gammel bok være moralsk veiledende i dag? <i>Bjørn Are Davidsen</i>	36
5	Gir Bibelen falske forhåpninger? <i>Anne-Margrete Saugstad</i>	43

SPØRSMÅL OM TROVERDIGHET

6	Er ikke Bibelen full av eventyr? <i>Hans Christian Bergsjø</i>	52
----------	---	----

7	Er ikke Bibelens skapelsesberetning i konflikt med vitenskapen? <i>Bjørn Are Davidsen</i>	57
8	Hvorfor har vi akkurat disse skriftene i Bibelen? <i>Lars Olav GjØra</i>	66
9	Kan vi vite hva som opprinnelig sto i disse skriftene? <i>Hans Johan Sagrusten</i>	72
10	Kan vi stole på evangeliene? <i>Jon Romuld Håversen</i>	78
11	Hvorfor er det motsetninger i evangeliene? <i>Jon Romuld Håversen</i>	88
12	Undergraver ikke alle miraklene Bibelens troverdighet? <i>Leif Egil Reve</i>	96

SPØRSMÅL OM MORAL

13	Støtter Bibelen slaveri? <i>Thale Bergsholm Nesse</i>	104
14	Er ikke Bibelen kvinnefiendtlig? <i>Amy Orr-Ewing</i>	111
15	Diskriminerer Bibelen homofile? <i>Ray Baker</i>	118
16	Hvordan kunne Gud la bjørnene drepe 42 barn? <i>Jon Romuld Håversen</i>	126
17	Oppfordret Jesus til vold? <i>Espen Ottosen</i>	132

18	Kan en Gud som lager et helvete være et moralsk vesen? <i>Bjørn Hinderaker</i>	137
19	Hvorfor følger ikke kristne Moseloven? <i>Per Sigve Særheim</i>	144
20	Er Gud strengere i GT enn i NT? <i>Olof Edsinger</i>	150
21	Hvordan kunne Gud be Abraham ofre sin sønn? <i>Knut Kåre Kirkholm</i>	156
22	Hvordan kunne Gud beordre utslettelsen av kanaaneerne? <i>Olof Edsinger</i>	161
	Sluttnoter	168
	Litt om forfatterne	174
	Tusen takk!	177

Forord

Har du noen gang forsøkt å åpne en bibel mens du sitter på toget? Hvis ikke, synes jeg du bør prøve det neste gang du benytter deg av en eller annen form for offentlig transport. Det kan være litt av en opplevelse! Jeg (Jon) husker fremdeles første gang jeg tok toget alene fra Kristiansand til Stavanger.

Da toget mitt hadde passert Vennesla, så jeg meg forsiktig rundt på alle de andre passasjerene i den halvfulle kupeen, stakk hånda ned i sekken og trakk opp en relativt stor, sort bibel. Jeg kan forsikre deg om at dersom du er en oppmerksomhetssøkende person, er det bare å gjøre som jeg gjorde den dagen. Nokså umiddelbart vendte de fleste passasjerene blikket mot meg og lot det bli hengende ved den store, sorte, skinnkledde boka. Noen gange er en persons tanker så tydelige at vi sier at følelsene «ligger på ut-siden av kroppen». Selv om ikke alle tydelig viste hva de tenkte om boka, var dette avgjort tilfelle for en god del i togkupeen: Noen så på den «intolerante» boka med åpenbar avsky. Nesten det samme blikket folk ville gitt dersom jeg hadde åpnet en boks med makrell i tomat og hele kupeen ble

fylt med intens fiskelukt. Andre himlet med øynene, som om det var naivt å tro på noe så utdatert og primitivt – gutten ville vært mye bedre tjent med et eksemplar av *Illustrert Vitenskap* som tidsfordriv på neste togtur! Andre syntes overrasket over at en moderne ungdom leste en så gammeldags og utdatert bok. At jeg plasserte Bibelen ved siden av den nyeste iPaden var toppen av ironi! Selv om noen helt sikkert ønsket å unngå å snakke med meg i frykt for å bli «påprakket» noe, husker jeg også en hånd på skulderen av en begeistret dame som lurte på hvilken menighet jeg gikk i.

Det er klart at mye av det jeg har fortalt fra denne togturen har vært basert på mine overfladiske inntrykk av menneskene rundt meg. Men i årene etterpå har jeg opplevd mye uttalt kritikk av boka som i et par tusen år har formet hva kristne tror på. Jeg har hatt gleden av å delta på mange «Grill en kristen»-arrangement på universiteter, skoler og i menigheter landet over – langt flere enn jeg har tall på. Vi mennesker er spørrende vesener; vi stiller spørsmål ved alt! Når vi skal kjøpe ny bil, har vi masse spørsmål til bilselgeren; når vi leser nyheter, spør vi hvorfor det er brutt ut demonstrasjoner eller borgerkrig i et land. Hvorfor skal det være slik at livssyn og tro er det eneste vi ikke stiller spørsmål ved? Det er jo helt unaturlig! Det er verdifullt når mennesker ikke holder spørsmålene sine for seg selv, men deler dem med andre. Kanskje er det andre som har samme spørsmål? Kanskje finnes det gode svar?

ÆRLIGE SVAR PÅ ÆRLIGE SPØRSMÅL

Vi som har skrevet denne boken er overbevist om at et unikt og holdbart svar på livets store spørsmål finnes i personen Jesus Kristus, i hans liv, undervisning, død og oppstandelse. Vi vil gjerne være med å peke på ham som svaret. Men vi har ikke dermed sluttet å stille spørsmål. Spørsmål er noe vi lærer av, og vokser på – om vi møter dem på rett måte. Jeg (Bjørn) har i motsetning til Jon vokst opp med en bevisst kristen tro. Men det var først da jeg som ungdom tok fatt i spørsmålene og innvendingene, at overbevisningen min om den kristne troens troverdighet ble styrket. Jeg hadde ikke i min villeste fantasi forestilt meg det jeg da oppdaget. Både Jesu person og hans oppstandelse kan faktisk argumenteres for rent historisk! Siden den gang har dette vært sentrum og orienteringspunkt for min tro og tenkning.

Dessverre har altfor mange møtt kristne miljøer som sa: «Ikke spør. Bare tro!» Dette er en misforståelse av hva tro er. Tro betyr ikke at man må slutte å stille spørsmål. Å avvise spørsmål fratar oss muligheten for å lære noe nytt. Avvisning av spørsmål står også i stor kontrast til hvordan Jesus møtte mennesker.

Med denne boken vil vi slå et slag for de gode spørsmålene. Det finnes selvfølgelig også dårlige spørsmål, som har anklager og misforståelser som forutsetning: «Når skal du slutte å slå kona di?» Eller: «Vil du ikke heller tenke selv enn å parkere hjernen i Bibelen?» Slike spørsmål kan best møtes med motspørsmål: «Hvorfor tror du det er motsetning mellom å tenke selv og å tro på Bibelen?» Vår Mester var spesialist på å stille motspørsmål og på å skjære gjennom til de virkelig viktige spørsmålene. Nemlig de spørsmålene som åpner opp og som betyr noe.

Alle spørsmålene i denne boken er slike gode spørsmål. Mange av dem er vanskelige. «En dåre kan spørre mer enn ti vise kan svare», sier ordtakingen. Ikke det at vi er spesielt vise, men vi har opplevd at når vi går til Bibelen med ærlige spørsmål, og gjør et grundig arbeid med å forstå, så finnes det gode og tilfredsstillende svar. Uttømmende svar er det derimot urealistisk å forvente – det gjelder spørsmål om Bibelen så vel som på alle andre områder i livet.

Det er når spørsmålene får ligge og gnage i bevisstheten og ikke slippes frem i en åpen samtale med andre at de underminerer den kristne overbevisningen. I denne boken presenterer vi et knippe gode svar på en rekke gode spørsmål. Og så slutter ikke spørsmålene her: Det finnes alltid mer å spørre om og utforske. Derfor henviser vi også til aktuelle ressurser for de som vil grave dypere.

ULIKE SPØRSMÅL MØTER ULIKE LESERE

I 2017 kom boken *Grill en kristen: Svar på 20 vanskelige spørsmål* ut. Den boken viste seg å fylle et stort behov. Boken du nå holder i hånden, er en oppfølger der spørsmål om Bibelen er satt i fokus. Spørsmålene er delt opp i tre grupper:

- Bibelens relevans – har den gamle boken noe å si oss i dag?
- Bibelens troverdighet – kan vi tro på det boken forteller?
- Bibelens moral – kan boken være en moralsk veileder i dag?

Vi ser for oss at du som leser kan kjenne deg igjen i én av følgende holdninger:

- Du synes Bibelen er uinteressant og gammeldags. Da håper vi denne boken vil vise at den er det motsatte: Den gamle boken er både provoserende og aktuell.
- Du er skeptisk og tenker at Bibelen i hovedsak er fylt med myter og eventyr. Da håper vi du vil undersøke saken. Vi tror nemlig du vil finne overraskende troverdig historie.
- Du har store problemer med Bibelens mest brutale fortellinger. Da ønsker vi å vise deg at en rett forståelse av disse vanskelige tekstene ivaretar høye etiske idealer som faktisk begrenser og motvirker ondskaben.
- Du er usikker på om Bibelen kan være en moralsk veileder i dag. Da vil vi oppfordre til å undersøke Jesu syn på Bibelen. Hva skjer når vi tar det på alvor?

La oss legge til at vi som skriver denne boken står for kirkens klassiske syn på Bibelen som Guds Ord, inspirert av Gud selv, og at den dermed bærer Guds egen autoritet. Her følger vi Jesus, hans første etterfølgere og bokens eget selvvitnesbyrd. Men selv om forfatterne deler dette synet på Bibelen, tenker vi ikke likt om alle andre ting. Derfor står hvert kapittel i utgangspunktet for forfatterens regning, og er ment som ett av flere mulige svar på spørsmålene.

Vi forventer ikke at du som er leser av denne boken nødvendigvis deler vårt syn på Bibelen eller er enig med oss i alle våre svar. Men vi håper du vil møte spørsmålene vi tar opp med et åpent og nysgjerrig sinn, og at våre svar kan være nyttige for deg på din trosvei. Alle har nemlig en trosvei. For alle tror. Spørsmålet er bare på hva og hvorfor.

«KOM MED HÅNDEN OG STIKK DEN I SIDEN MIN»

Er Jesus verdt vår tillit? I en av fortellingene om da den oppstandne Jesus ble møtt av disiplene, var det én person som syntes det var særlig vanskelig å tro. Var det virkelig Jesus som sto foran dem i levende live? Han hadde jo lidd døden kun få dager tidligere! Tomas, som ofte blir kalt «tvileren», utbrøt: «Dersom jeg ikke får se naglemerkene i hendene hans og får legge

fingeren i dem og stikke hånden i siden hans, kan jeg ikke tro!» Det var brutale og urimelige krav, men han var ærlig.

Ærlige spørsmål gir altså en mulighet for ærlige og gode svar. Kritiske spørsmål til troen trenger vi ikke å frykte. De gir derimot en mulighet for å kunne reflektere over hva kristne faktisk tror på. Jesus skjøyde ikke Tomas bort, truet ham ikke og spurte ham heller ikke hvordan han våget å komme med slike frekke krav om bevis! I stedet kom Jesus med en sjokkerende invitasjon til Tomas: «Kom med hånden og stikk den i siden min.»

Vi kan ikke fysisk ta på Jesu kropp i dag. Men han har gitt oss mer enn gode nok grunner til å tro. Og de første vitnenes – inklusive Tomas' – tro og liv gir oss et godt grunnlag for å tro at Jesus er den han sa han var. Når vi så har undersøkt og sett hvor godt dette er bevitnet, vil Jesus utfordre hver av oss: «Vær ikke vantro, men troende!»

Uavhengig av hvilket utgangspunkt du som leser har i møte med Bibelen, kan du være frimodig til å stille de vanskeligste, mest utfordrende, mest tabubelagte spørsmålene. Vi tror at Bibelen tåler ærlige spørsmål. Vi tror også at Bibelen viser seg som troverdig, både i fortellingene og i svarene på de store spørsmålene: Hvem er jeg? Hva er meningen? Finnes Gud? Er det håp for meg? Aller viktigst er det at vi i denne boken finner et troverdig bilde av Jesus, hans liv, død og oppstandelse. Vi vil oppfordre deg til å søke sannheten med et ærlig sinn og satse på Jesu eget løfte: «Den som leter skal finne!»

Kristiansand, februar 2020

Jon Romuld Håversen

Bjørn Hinderaker

**BIBELENS
RELEVANS**

1

Er Bibelen gode nyheter?



AV KARL-JOHAN KJØDE

Folk flest ville valgt gode nyheter fremfor dårlige, enten de er av typen som gir et umiddelbart kick, som å vinne i Lotto, eller de må synke litt inn først, som når kona avslører at hun er gravid (jeg sto selv og måpte første gang jeg mottok den nyheten). Noen ganger fremstår gode nyheter først som dårlig nytt, for eksempel pakken under juletreet som vekker mistanke om kveldens sjuende sokkepar, men som viser seg å inneholde nøklene til en flunkende ny, rød Ferrari. Da snakker vi gode nyheter!

Slik har jeg tidvis opplevd Bibelen, som en pakke sokker – nødvendig, men ikke særlig spennende. Etter hvert som jeg har lært den bedre å

kjenne, lest, studert og latt historiene snakke inn i livet, har den likevel åpenbart en rikdom som får selv røde Ferrarier til å blekne. Hva er det med denne gamle boken som gjør at den fortsatt topper de globale bestselgerlistene? Og hva er det med budskapet i Bibelen som er så livsforvandlende at folk verden over gjør helomvending etter at de har forstått det?

Jeg vil vise hvordan Bibelen er gode nyheter i møte med tre vanlige påstander som mange tar for gitt i vår kultur. Formen på disse påstandene er inspirert av Jesu bergpreken i Matteusevangeliet, kapittel 5–7.

Dere har hørt det er sagt: «Du skaper selv meningen i ditt eget liv», men Bibelen kaller deg skapt «i Guds bilde» (1 Mos 1,27).

Det første sitatet i setningen over er hentet fra Human-Etisk Forbund og viser hvor ulike utgangspunkt livet med og uten Gud gir. Dersom Bibelens Gud finnes, så er livet ditt meningsfullt fordi Gud har skapt deg i sitt bilde til å bære hans likhet. Dersom sekulær humanisme er sann, så er livet ditt meningsløst helt til du selv gir det mening. Dermed hviler byrden av å skape din egen identitet, skape meningen og etablere verdien av ditt liv, ene og alene på dine skuldre. Det betyr at all ære tilhører deg dersom du lykkes, og at skammen til gjengjeld bare er din når du mislykkes.

Å «skape mening» kan bety så mangt. Det kan handle om tilhørighet til familien eller vennene dine, men også om å gjøre en god jobb på skolen. Dersom du skal tenke gjennom hva som er virkelig meningsfullt i ditt liv, så er det ofte noe du legger ned både innsats og tid i. For eksempel en idrett du trener på fem ganger i uka, vennskap som går skikkelig på dypet eller utvekslingsåret da du lærte deg selv bedre å kjenne. Å leve meningsfulle liv handler derfor så absolutt om hva vi gjør. Vi kan gjøre mer eller mindre meningsfulle ting, men dette styrker eller svekker ikke det faktum at livet vårt er meningsfullt.

«Å følge hjertet», eller å være «tro mot seg selv», er to andre vanlige uttrykk i samme leia som å skape sin egen mening. Det høres jo så bra ut, men kan også være utrolig frustrerende. Særlig når du ikke vet hva hjertet sier, eller hvordan du skal være tro mot deg selv. Derfor flommer markedet over av selvhjelpslitteratur som skal hjelpe deg til å finne ditt «sanne jeg». Ironien er at disse individualistiske slagordene faktisk tar oss til fange sna-

rere enn å sette oss fri. I stedet for å skape mening i eget liv, ender vi opp på desperat jakt etter ytre bekræftelser. Det hevder i hvert fall psykologiprofessor Ole Jacob Madsen i boken *Generasjon prestasjon*. Hovedgrunnen til dette paradokset er ifølge Madsen at vi har erstattet tanken om at vi er verdifulle i oss selv, eller skapt i Guds bilde, med kravet om at vi må prestere oss til vår verdi på skole, jobb og i det sosiale.

Er det gjenkjennelig? Jeg møter mange valgtrotte ungdommer. De vet utmerket godt at de er heldige som har så mange valgmuligheter, men de tynges likevel av alle valgene. De tynges på en måte som viser at valgene ikke bare handler om hvor de skal bo, hva de skal studere eller hvem de skal bruke tid med – valgene handler om noe dypere. Bak hvert valg ulmer tanken om at valget forteller deg hvem du er. I motsetning til den radikale bekræftelsen i Salme 139 om at du er «vidunderlig skapt» og elsket av Gud, så kjenner du den sekulære humanismens tyngende krav om å prestere seg til sin egen hensikt. Derfor blir alle små og store valg så overveldende, fordi de mer eller mindre definerer hvem du er. Du kan bli utmattet av mindre. Derfor er det på høy tid å ta en annen psykolog, Svend Brinkmann, på ordet. Han sier: «Slutt å kjenne etter i deg selv!»¹ I hvert fall dersom du ønsker å finne et meningsfullt liv. Jesu svar til deg som leter etter meningen med livet er å løfte blikket, se at du er både kjent og elsket av Gud, slik at du selv kan velge å både «elske Herren din Gud» og «din neste som deg selv» (Matteus 22,38–39).

Som kristen kan du helhjertet proklamere at livet er meningsfullt, selv når du ikke lykkes, når du føler at ingen bryr seg eller når gleden helt har forsvunnet fra deg. Dette er Bibelens gode nyheter til Generasjon prestasjon og alle andre. Men det blir enda bedre: Bibelen handler om at Gud leter etter deg! Lik en som har mistet det mest verdifulle han eier, så vil ikke Gud slutte å lete etter deg før du er funnet. Ingenting demonstrerer dette tydeligere enn at Jesus lot seg korsfeste. Idet han trakk sitt siste åndedrag, ble selv døden innhentet av Guds hensikt for alle mennesker, som er at vi er skapt for å leve. Ved Jesu kors blir du tatt imot som den du er. Der vil du samtidig erfare at den byrden det er å måtte prestere seg til et meningsfullt liv, blir erstattet med gleden av å kunne leve for andre. Det er gode nyheter!

Dere har hørt det er sagt: «Vi lever tross alt i 2020», men Bibelen sier at bare Jesus Kristus gir håp for fremtiden.²

«Vi lever tross alt i [...]» brukes hyppig som argument i både samfunnsdebatt og hverdagstale. Det sies gjerne for å påpeke hvor gammeldags noe eller noen er, og enkelte ganger brukes det for å fremheve hvor moderne man selv er, «Vi lever tross alt i [...]».

Selv om mange ikke tenker over det, så ligger det et skjult, men nokså viktig, premiss bak påstanden, nemlig troen på at vi hele tiden beveger oss fra det dårligere mot det bedre, troen på menneskets stadig økende fortrefelighet. Enten det gjelder samfunnsmessige, teknologiske, biologiske eller moralske spørsmål, når altså menneskeheten et høyere utviklingstrinn for hvert år som går. En studie gjennomført av Karin Flensner³ viser at et slikt verdensbilde faktisk formidles med den største selvfølgelighet i svenske skoler. I denne sekulære håpsfortellingen, hvor verden stadig beveger seg mot det bedre, er mennesket verdens håp.

Det er ikke noe nytt. I uminnelige tider har mennesker satt seg selv i sentrum av sin egen håpsfortelling, bare les historien om verdens første skyskraper i Første Mosebok 11. Det er heller ikke noe nytt at vi stadig utvikler oss på ulike områder. Som kristen kan jeg langt på vei dele entusiasmen over dette. Jeg er sjeleglad for at jeg slipper å vaske klær for hånd, og for at håndskrevne brev er byttet ut med e-post. De enorme fremskrittene fra både den industrielle og den digitale revolusjonen har gitt oss mye. Samtidig er de samme oppfinnelsene også sterke redskaper for ondskap. Ingenting viser dette tydeligere enn det 20. århundrets terror og blodsutgytelse. Etter å ha sett menneskers grusomme ugjerninger på nært hold både som soldat og som journalist under den andre verdenskrig, ble ateisten Malcolm Muggeridge omvendt til kristen tro. Han forsto at menneskeheten snarere enn å være verdens håp, faktisk er dens største problem: «At mennesket er tvers gjennom syndig, er svært enkelt å bevise. Samtidig er dette et faktum mange argumenterer mot.»⁴ Snarere enn selvbedrag, så gir det å snakke sant om både verdens og vår egen synd og sevpptatthet håp for en bedre verden.

Forfatteren Yuval Noah Harari er en av de fremste forkynnerne av den sekulære håpshistorien. Den kan oppsummeres slik: «Historien be-

gynte da mennesker oppfant gud, og den vil slutte når menneskene selv blir guder.»⁵ Det er bare menneskene som kan frelse seg selv fra det som forårsaker lidelse, mener Harari, og den ultimate lidelsen er dødelig sykdom. I møte med døden kommer vi alle til kort. Eller? Ikke nødvendigvis, mener Harari og vitenskapsfolkene bak prosjekt Gilgamesh, et prosjekt oppkalt etter den sumeriske kongen som søkte evig liv hos fergemannen Utnapishtim. De tror nemlig at kuren mot selve døden kan være innenfor rekkevidde. De er ikke alene om å tro på en slik kur. Det finnes folk som bruker formuene på å få frosset ned de avdøde kroppene sine i påvente av en frelsende teknologi som kan gi dem evig liv.

Det er mulig å forstå denne lengselen. Vi er tross alt skapt for å leve. Døden er noe de færreste av oss ønsker velkommen, og kanskje er det dette vi kjenner på. Vi hører hjemme blant de levende og frykter døden. Samtidig frister det lite å leve evig i en verden som er så full av selvopptatthet og synd som den vi lever i og er en del av nå. Vi er skapt for å leve, men ikke i verden slik den er blitt.

Bibelens håp er ikke forankret i meg eller deg, i våre kroppar eller verden slik den er nå. Bibelens håp er mulig på grunn av Jesus. Jesu oppstandelse baner vei for en helt annen evighet. I den evigheten Bibelen skildrer, møtes alle våre menneskelige lengsler. Ingen skal lenger gråte eller sørge. Ingen skal ha smerter eller dø. Alt det som gjør livet vanskelig nå, er borte. Gud tilbyr et oppgjør med både min, din og verdens synd og konsekvensene av den. Han vil gjøre alt nytt. Bildene Bibelen bruker for å vise hvor fantastisk det vil bli, med perleporter og gater av gull, er gjerne ikke dem vi ville valgt. Vi har våre egne bilder, men innholdet er det samme: en evighet sammen i Guds nyskapte og perfekte verden overgår alle våre drømmer. Det er gode nyheter!

Dere har hørt det er sagt: «Love is love», men Bibelen sier at «Gud er kjærlighet» (1 Joh 4,8).

Love is love er kampanje-slagordet til Pride-bevegelsen. Som minoritetsgruppe har mange i denne bevegelsen opplevd mye hat og fordommer, også fra kristne. Derfor kan jeg ikke annet enn helhjertet støtte deres krav om å bli respektert, om å bli verdsatt, om frihet til å leve uten frykt for forakt og

mishandling. Slagordet kan jeg derimot ikke støtte. Først og fremst fordi det tømmer kjærlighetsbegrepet for innhold. Skal vi slå oss til ro med at det er opp til den enkelte å definere kjærlighet, må vi nemlig også akseptere at reality-serien «Ex on the Beach» i like stor grad handler om «å finne kjærligheten» som tragedien «Romeo og Julie» gjør det. Det tror jeg de fleste av oss intuitivt vil avsløre som pølsevev.

Ser vi til Bibelen, er kjærligheten alt annet enn relativ; den er absolutt, helt uavhengig av tid, sted og rom. Ekte kjærlighet skifter ikke etter dagsform, men står urokkelig fast. Den kan føles, men består ikke hovedsakelig av følelser. Kjærlighet velges, men føles ofte enklest å velge bort. Kjærlighet stopper ikke ved mine behov, men strekker seg etter å møte andres. Bibelen beskriver Guds kjærlighet som tålmodig, velvillig, den misunner ikke, skryter ikke, hoverer ikke, krenker ikke, søker ikke sitt eget, hisser seg ikke opp og gjemmer ikke det onde. «Kjærligheten utholder alt, tror alt, håper alt, tåler alt.»⁶ Dette er gode nyheter, i hvert fall sett fra mot-takerens ståsted. Hvem vil vel ikke bli elsket slik?

Om du kikker på listen en gang til samtidig som du tenker på hva en slik kjærlighet koster, ser du at det ikke kommer gratis. Ekte kjærlighet er nemlig ikke en billig forbruksvare, slik reality-serier fremstiller den, men en kostbar seierskrans. Ekte kjærlighet er ikke noe du kan kreve, den må gis frivillig. Derfor er kjærlighet så dypt bekreftende og samtidig så ekstremt sårbar. Sårbar fordi måten vi mennesker speiler Guds kjærlighet på, ikke er fullkommen, slik som Han. Vi gir hverandre nærhet, men risikerer også avvísning. Vi beundrer hverandre, men risikerer samtidig forakt. Vi belønner, men kan også frarøve. Vi gir hverandre liv, men før eller siden blir vi alle innhentet av død. Gud, derimot, er en evig, urokkelig og bekreftende kjærlighet.

Låta «Higher Love» av Kygo & Whitney Houston setter ord på en undring og lengsel etter kjærlighet. «Think about it, there must be a higher love. Down in the heart or hidden in the stars above.» Ikke en intetsigende «kjærlighet» eller en kjærlighet som tar utgangspunkt i en forbrukers behov, men en paktskjærlighet med ubrytelig blodspakt. Gud elsker deg fordi han har lovet å elske deg. Selv når du er en drittsekk. Når du ikke har gjort deg fortjent til det. Eller når du ikke makter å elske tilbake. En slik dypt bekreftende kjærlighet beveger. Det er denne typen kjærlighet vi lengter

etter, og Bibelen vitner om at den faktisk finnes der ute. Kristus som «døde for oss mens vi ennå var syndere» (Rom 5,8), demonstrerer dette på et vis som strekker seg på tvers av tid og rom. Det er gode nyheter!



REDAKSJONEN ANBEFALER

Gjør som Gud, bli menneske – Stefan Gustavsson

En tvilers guide til Bibelen – John Dickson

Se det i øynene – C.S. Lewis

Steingrunnen – Bo Giertz

The Prodigal God – Tim Keller